

ТУРЦИЯ

ВЪСТНИКЪ ЗА ИНТЕРЕСИ НА БЪЛГАРСКИЯТЪ НАРОДЪ.

ТУРЦИЯ излизва съка сжбота на голѣмъ листъ, и съка вторникъ на малѣкъ. Годишната цѣна за въ имперіята, по царската поща, е 4 бѣли меджидіета; вънъ отъ имперіята, 5. Спомоществаніята трѣбува да сѣ годишни и прѣдплатени. Писмата за редакціята сѣ поднасятъ до Г. Н. Геневича, редактора и издателя на вѣстника. Външните настоятели отговарятъ за вѣстника. Подписката за спомоществаніята става въ Цариградъ-Бейоглу, Аспалж-Меджидъ № 23.

ДУНИЧЯНСКОТО ЧИТАЛИЩЕ "ЗОРА"

Благодари сѣ най голѣма признателностъ за родолюбивити и щедри подарѣци:

Г-ну Иванчу Х. Гюрову, отъ Самоковъ, за подарѣкътъ му четири бѣли меджиди; Г. Иванчу Савову отъ Панагюрище, за подарѣкътъ му единъ наполеонъ; Г. Христу И. Срѣбровъ отъ Самоковъ за подарѣкътъ му шейсетъ гроша; Г. Христу Иванчову Дюкмеджи отъ Самоковъ за подарѣкътъ му единъ моралия; Г. Петку Георгиеву отъ Крушево, за подарѣкътъ му двѣ рубли.

ВОЕННИТЕ ПРЕУГОТОВЛЕНИЯ НА ТУРЦИЯ.

Военните мѣрки, които зима Портата за да брани своята неутралностъ презъ войната, на която Европа е театрътъ, станалъ прѣдметъ на разискуваніята на много свѣти на министрити, отъ които единътъ са държатъ подъ прѣдсѣдателството на Султана. Въ тѣхъ са рѣши да са положи войската на военна нога и да са повикатъ подъ оръжіята редицити отъ първиятъ класъ. Числото на дѣйствителната войска ще са взведе тѣй на 300,000 души, които ще можатъ, въ нѣколко седмици да достигнатъ на 400,000 души, чрезъ диганіето на вториятъ класъ тоестъ резервата. Почти сички тѣзи 400 000 души ще можатъ да са въоръжатъ незабавно съ ниглени пушки отъ двѣтъ системи Силдъръ и Ремингтонъ; нѣ министерството на войната даде най послѣ прѣдпочтеніето си на системата Пеабоди, и въ тая минута са занимаватъ да обърнатъ на тѣзи система, въ фабрицити на държавата, повече отъ 200.000 ударни пушки, които ще бѣдѣтъ готови до три мѣсяца.

Знайно е че артилеріята е най добръ нарѣденото оръжіе и най почитателного на турската войска. На топовеги сѣ дълго мѣряніе служатъ топчин добръ упражнени, и които можатъ да са сравнятъ съ стрелницити на европейскити войски. Подъ управленіето на пруски офицери са съставила турската артилерія и опитити си тя е направила въ кържмската война. Въ 1852 императорътъ Никола, въ приглѣдъ на станътъ въ Васнестенскъ, като са прощаваше съ генералътъ днесъ маршалъ Вранжеля, който трѣгваше за Цариградъ: идете, му каза, да наглѣдайте ученицити си турскити толчин; увѣряватъ ма че тѣ дѣйствително ви правятъ честъ. Рускіятъ царъ не са сжмѣшаваше тогива че въ 1854 топътъ ще доде да потвърди въ Силистра, за врѣда на неговити войски, похвалата, която, съ тѣзи си думи, той отдаваше предъ генерала, на турската артилерія. Още тя ще са успи съ 200 миотрайлъзи Галингъ, които бързо са поржляха въ Невъ-Йоркъ. Копицата е негли оръжіето, което най много остава да са жѣлае въ отношеніе на обрѣжваніето, ако и

да е доста точно изучена и упражнена; нѣ занимаватъ са да я чѣтѣмъ изпово тѣй щото слѣдъ малко Портата ще има на кракъ силъ достатѣни да бранятъ неутралността и отъ която страна и да доде притесненіето. Най послѣ, тя можѣ да смѣта върху египетски войски отъ 15 до 20 хиліади души, които положени подъ управленіето на американскити офицери, настанени въ служба на подкралѣтъ, ще можатъ да съставятъ една важна ордѣ въ турската войска.

Бронияната флота, която ще отиде да кръстосва въ Архипелагътъ, подъ заповѣдити на адмирала Ибрахимъ паша, ще са състави отъ еретити Махмудіе, Азизіе и Османіе и тритѣ английска направа, и отъ корветити Азай-Шевкетъ и Неджми Шевкетъ, които сѣ направили въ Франция за смѣтка на подкралѣтъ, който ги отсѣли на Султана. Спорѣдъ едно цѣло отъ мореплавателни мѣрки отъ които това крейсерство съставлява една частъ, Хобартъ паша ходи да наглѣда корабѣтъ за изученіе Фетіе, който, презъ нѣколко седмици са упражняваше на мѣряніе въ Мраморното море.

Офицерити и под-офицерити, които ходиха на това мореплавателно упражненіе ладоха испита іята си предъ адмиралѣтъ Хобартъ паша, Мустафа бей куманданти-пѣтъ на Фетіе и главиятъ учителъ англичининѣтъ Кадвалладера. Изученицити са заврѣщатъ на корабѣти си за да изучатъ и тѣгемѣжити си и сазавѣстватъ въ корабѣтъ за изучаваніе отъ друго множество ученици. Спорѣдъ послѣднити новини, фрегатата за изученіе Худавендигіаръ, която бѣше отишла да кръстосва въ Срѣземното море, са намирала въ заливѣтъ Судия, отъ дѣто са готвила да трѣгне за Тунизъ и Таижеръ, като са заврѣне презъ Г бралгаръ, и по европейското крайморіе на Срѣземното море.

Ако влѣзохмъ въ подробности върху движеніята на турската флота, това правимъ за да покажимъ че отъ нѣколко врѣме серіозно са занимаватъ да дадѣтъ на офицерити и едно изученіе, отъ което наистина имахъ пужда, и безъ което турскити кораби, които са най хубавити на свѣгътъ, бѣдствуваха за сѣкога да останатъ бездушни тѣла и слѣдователно безъ дѣйствіе и безъ полза. Нѣ турскіятъ корабленникъ, роденъ на брѣговети на морето и наученъ да са нестрахува отъ влажния элементъ, не е ни по малко разуменъ ни по малко дързостивъ отъ колкото единъ другъ, и въ депѣтъ въ който той ще са преводителствува отъ офицери по-вече или по-малко достойни за това име, той ще може да поврѣне на турското мореплавателство честиятъ чинъ, ако не страшенъ, който занимаваше едно врѣме въ Срѣземното море.

НѢКОЛКО СЕРІОЗНИ РАЗМИШЛЕНИЯ ВРѢХУ НАШЕГО ДУХОВЕНСТВО.

Като мѣгнемъ единъ кратѣкъ поглѣдъ по всѣхъ изъ отечеството ни, съ голѣмо насѣрбеніе ще да видимъ, че нашето духовенство са намира въ най долній степенъ по образуваніето и достойнството си. Въ насъ нѣма таквити пастирѣ, които да са грижатъ за исправленіето на народа ни; нѣма ни достойни хора отъ това сѣсловіе, които да проповѣдватъ евангелски поученія въ нашити свѣти храмове: или ако и да са намѣрятъ таквитъ нейдѣ, то тѣй освѣтъ дѣто че на рѣдко ще ги има, нѣ и проповѣданіето имъ е таквози щото вѣсто да привлечатъ народа съ сладкорѣчіето си, а тѣ напротивъ ставатъ причина за да излѣзва народа изъ черкова безъ врѣме: и тѣй проповѣданіето имъ остава безъ никаква полза.

А дали сѣ сами тѣхъ на това, криви? и дали не сме и нѣй отговорни за тѣхъ...? Но нѣй вмѣсто да размислимъ за това и да са погрижимъ за излѣченіето имъ, или поне да размислимъ за бѣдѣщити ни какви ще да бѣдѣтъ като нѣмаме ни едно духовно училище добръ нарѣдено, отъ дѣто да излизватъ достойни свѣщенници и народни пастирѣ; а напротивъ ето що вършимъ: Тѣй отъ нѣколко врѣме на самъ тѣхъ сме са впустили яростно да нападаме на нашето духовенство, щото неоставихме ни единъ отъ най гиусити пороци, който да не имъ преканімъ. Цѣли страшни са пѣлнатъ по вѣстницити ни съ какви не щешъ укоренія и хули, стоваряме сички тѣзи все на и шето духовенство, а особено на калугерити; и макаръ да не са истиини сички, нѣ нѣй не са срамуваме да пишемъ и онова що не е.

Укоряваме свѣщенниците, като недостойни; хулимъ калугерити, като лѣнливи и развратни; отхвърляме мѣнастирити, като непогрѣбни: при това наричамъ ги още и противни на Божій законъ... Нецѣмъ единти, нецѣмъ и другити; а какво искаме? — искаме добри свѣщенници — таквитъ, които да отговарятъ на нужностити на народа ни. Добръ! нѣ дѣ ги таквитъ?... Нѣма искаме да ни ги спуси Господъ отъ небото! И ни мислимъ че като натрупамъ сички гиусни укори на тѣхъ, та съ това ще са поправятъ...? Много сме излѣгани.

Истина е, че злото докѣ не са укори неможе са поправи; нѣ и укорити си иматъ прѣдѣлѣтъ: а нѣй на нищо прѣдѣлъ немаме, по каквото ни дойде до устата хулимъ и псувамъ неосмислено и неразсждно, и то презъ обшій печѣтъ за да ни видѣтъ сички други народи каква пасмина сме нѣй Българитѣ. Намъ не ни срама да хулимъ и да тѣпѣимъ свѣтата си вѣра, като отхвърляме черковнитѣ узаконенія. — Мѣнастѣрскій чинъ не е ли черковно узаконеніе? Мѣнастирити не сѣ ли Божии храмове...? а защо Редактора на вѣстникъ

«Македония» е до толкось побѣснялъ и ся е разлютилъ на тѣхъ, та тѣй безсрамно ги напада и хули, щото да настрѣхнатъ на човѣка космилъ му, като погледилъ въ вѣстника му благородни му думи. Тѣй ли защитява той интереси на святата ни вѣра? Такавази е блъжностъ-та на Рѣдакторити?... Тѣжко намъ и горко! Мили братія! невѣрвайте тѣзи мръсни клевети съ които са напада нашето невинно духовенство, защото, макаръ и да са намѣрватъ много недостатъци въ духовенството ни, нѣ знайте че тѣ сѣ грѣшци останки, зарадъ които не трѣба да хулимъ и да отхвърляме черковните узаконения, съ което нарушяваме святата си вѣра; нѣ да глѣдаме колкото можемъ по скоро да искоренимъ тѣзи недостатъци отъ по между си, и да са погрижимъ както за поправленіе на днешното наше духовенство, тѣй и за бѣдѣщето ни да са постарамъ всячески, като прибръзамъ да си приготвимъ духовни училища въ които да са изучаватъ и преуговоряватъ бѣдѣщити ни свѣщенни лица.

Така и вѣй, преподобни отци и мѣнастирски началници, не са отчайвайте отъ тѣзи вѣстникарски нападения, нѣ глѣдайте по скоро да искорените отъ по между си злото, и да са явите достойни не само за васъ, нѣ и за сичкия народъ, като отворите въ сѣбѣ мѣнастиръ по едно духовно училище, дѣто да са изучаватъ не само духовни мѣнастирски братія, нѣ и бѣдни нѣкои селски дѣцѣ: и тѣй да са издѣлжѣте на народа; защото е доста да ви наричатъ че само за просѣпаніе сте способни, което е на голѣмо униженіе за васъ.

Събудете са, о отци, събудѣте, и стига толкось да стонте като заспали, нѣ подайте си и вѣй гласътъ прѣдъ народътъ, за да можете не само себе си да оправдайте нѣ и да са явите защитници на святата ни вѣра, която публично сатѣпни и укротява. Не глѣдайте на таквни работи, кои ще са поправятъ, нѣ рѣвноости сѣ потрудѣте да помагате отчасти въ пуждѣти на народа си: като съ проповѣданіе по черковити, съ изданіе на религіозни книжки и други подобни. И тѣй ще бѣжите не само за васъ полезни, но въобще и за сички наши народъ, отъ когото са и поддържате (Д. В.)

ЗА ВЪСПИТАНИЕТО НА МОМИЧЕТАТА V.

За косвенни изученія.

Колкото по-малко употребявате кѣмъ дѣцѣта нарочни уроци, толкось е по добръ. Можете да имъ дадете едно безкрайно число наставленія по полезни отъ самити уроци, и отъ веселити разговори. Азъ съмъ видѣлъ много дѣца, които сѣ са научили да четѣтъ като са занимавали въ играта си: за да сполучете това, трѣба само да имъ приказвате забавителни нѣща, които да извличате прѣдъ тѣхъ отъ нѣкоя книга и да ги карате да запомневатъ по полѣгка лѣгка буквити; слѣдъ това, тѣ сами ще наченатъ да желаятъ да отидѣтъ на изворѣтъ на туй, което имъ е дало удоволствіе.

Туй, което разваля сичко, то е че искате да ги обучите да четѣтъ съ една принуденна и смѣшна надутость. Трѣба да имъ дадете една книга добръ подвързана, позлатена по кращата, съ хубави образи и букви чисти. Сичко, което весели въображеніе то улеснява изученіе: трѣба да са трудите да изобретете една книга пълна отъ исторія кратки чудесни.

Това като извършите, не са безпокойте чедѣтето не ще са науче да чете: не го даже уморявайте да го карате да чете точно, оставете го да произнася природно както говори; други тонове сѣ сѣкога лоши и приличатъ на училищното произношеніе: когато языкътъ му са развържи, гърдити му станатъ по силни и навикътъ да чете по голѣмъ, то ще чете лесно съ повече пріятность и по отличително.

Начинътъ съ който да ги учите да пишѣтъ трѣба да бѣде почти сѣщиятъ.

Когато дѣцѣта са научатъ малко да прочитатъ, можете да ги карате да са забавляватъ да пишѣтъ букви; а ако са мнозина заедно трѣба да всадите по между имъ съревнуваніе. Дѣцѣта естествено иматъ наклонность да правятъ фигури на книгата: колкото и малко да подпомагате тѣзи наклонность безъ да я убезпокоявате, тѣ ще начертаватъ букви като си играятъ и ще навикнатъ малко по малко да пишѣтъ. Можете даже да ги подбуждате за туй, като имъ обѣщавате нѣкоя награда, която да е на вкусътъ имъ и да нѣма никакво опасно слѣдствие.

«Пишете ми едно писамце, ще кажете; извѣстете за тѣзи работи на брата си или на братовчедѣ си:» сичко това прави удоволствіе на дѣтето, стига само никой скръбенъ образъ на опредѣленъ урокъ да го не смѣнява. Едно просто любопытство, казва св. Августинъ, по собствениятъ си опитъ, възбужда много по вече духътъ на дѣцѣта отъ колкото едно правило и една необходимость наложена отъ страхътъ.

Забѣлѣжете единъ голѣмъ недостатѣкъ на обикновенити въспитанія: вѣй турятъ сичкото удоволствіе отъ една страна и сичкото утѣгленіе отъ друга; сичкото утѣгленіе въ изученіето, сичкото удоволствіе въ развеселеніята. Какво може да прави тѣй едно дѣте, ако не да търпи негърпеливо това правило и да тича съ ревность подѣръ игрици?

Нѣка прочее да са постарамъ да измѣнимъ този рѣдъ: нѣка направимъ пріятно на дѣцѣта ученіето, нѣка го покрываме съ лицето на свободага и на удоволствіе; нѣка позволяваме на дѣцѣта да прѣкъснѣватъ по нѣкогаж упражненіето си когато желаятъ да са поразвеселятъ, защото тѣ иматъ нужда отъ тѣзи забавленія за да успокояватъ духътъ си.

Нѣка оставимъ очити имъ да изглѣдватъ, малко на около; нѣка имъ позволяваме иже отъ врѣме на врѣме нѣкое отстраненіе отъ надлѣжниятъ прѣдметъ или нѣкоя игра, за да моги духътъ имъ да са распростира; сегнѣ нѣка полѣгка да ги повръщамъ на цѣлѣта. Да изискваме отъ тѣхъ една точна рѣдност въ непрѣкъснати упражненія ги повръжда много: чѣсто опѣзи, които ги управляватъ показватъ тѣзи рѣдностъ, защото тѣ имъ е по-сгодна отъ колкото една непрѣстанна прилѣжност да са ползватъ отъ сѣкоя минута. Въ сѣщото врѣме, нѣка отиваме отъ развеселеніята на дѣцѣта сичко, което може много да ги пристрасти: нѣ сичко което моги да успокоява духътъ, да му принася една пріятна разновидность, да удовлетворява любопытството за полезни нѣща, да упражнява тѣлото въ сгодни искуства, сичко това трѣба да са употребява въ развеселеніята на дѣцѣта. Развеселеніята, които тѣ най много обичатъ сѣ опѣзи, въ които тѣлото е въ движеніе; тѣ са благодарни стига да промѣнятъ чѣ-

сто мѣсто; едно хвърчило или единъ топъ стигатъ. Тѣй вѣй не трѣба да са мѣчатъ да избирате удоволствіята имъ, тѣ си измислеватъ доста сами; стига да ги оставите на волята имъ, да ги наблюдавате съ едно весело лице, и да ги умѣрвате щомъ са распалѣтъ много. Добръ е само да имъ показвате удоволствіята, които духътъ може да ладе, като разговорѣтъ, новинити, исторіити, и нѣкои искусствени игри, които обѣматъ нѣкое наставленіе. Сичко това трѣба да са употребява на прилично то му врѣме: нѣ не трѣба да пресилватъ вкусътъ на дѣцѣта върху това, трѣба само прѣдложенія да имъ правите: единъ день тѣхното тѣло ще бѣде по-малко расположено да шава и тѣхниятъ духъ ще дѣйствува повече.

СЪСТОЯНИЕТО НА БЪЛГАРСКАТА ЕКСАРХІЯ.

Прочитамъ въ Монахъ: Българскіятъ синодъ са нампра въ пѣленъ разстрой. Туй жѣлостно явленіе не е освѣнъ слѣдствие на дълбоки разногласія, които избухнахъ между петмината владици, отъ които са съставлява, върху въпросътъ да са узнае, кой отъ тѣхъ ще са опредѣли да изпълнява длѣжностити на Ексархъ. Като отъ петмината владици имаше трима кандидати, не е чудно че не сѣ можи да са споразумѣятъ, и че отъ тукъ е произлѣзло съвършенното разваляне на синодътъ. Н. П. Иларіонъ Макаріополски даде оставката си като членъ на събраніето и Н. Пр. Доротеѣ, Софійски владика, обяви че иска да остави епархіята си и да са отгѣли въ единъ мѣнастиръ. (*) Както е очевидно Българската църква не постѣпва добръ въ упражненіе на своята самостоятелность. Патриотизмътъ е както и религіозниятъ духъ равно и оскудѣватъ. За първи елементи на своето съставяніе, тя полага несъгласіе, умразата, борби за личенъ интересъ и славолубіе. Ако това състояніе на работити са продължи, българската църква ще умре прѣди да са роди! Туй повѣденіе на българскити владици подпомага плановѣти на Гърцити спорѣдъ желаніята имъ, нѣ тѣ нити са надѣвахъ за една таквазъ добра намѣра!

КОРЕСПОНДЕНЦИИ НА ТУРЦИЯ.

РУССЕ 26 Юлія. — Въ дописката си отъ 14 сѣщѣго, бѣхъ писалъ че читалището не върви добръ; нѣ прѣди нѣколко дена като са събрали нѣкои отъ членовѣти основатели и уредили съвършенно настоятелството, работити на читалището сега успѣватъ и още по-добръ успѣхъ са учивка ако настоятелството си слѣдва редовно работата както е започнало сега, което вѣрвамъ че ще е тѣй, защото членовѣти на настоятелството сѣ достойни и дѣятелни хора. Но не стига само дѣятелность на настоятелството безъ помощта и на членовѣти основатели; защото както са научаватъ нѣкои отъ членовѣти основатели необичаии твърдѣ да идѣтъ на читалището когато ставало нужда да са повикатъ, неплащали твърдѣ редовно помощта си, която са задлѣжили бѣле да плащатъ, което ако е тѣй то пакъ трудѣтъ на настоятелството ще излѣзе на пусто; за туй, тѣзи отъ членовѣти основатели които иматъ тѣзи грѣшци, нѣка доидѣтъ въ съзнание и сѣ попра-

(*) Благодареніе на патриотическити чувства на Н. Преосвященство Г. Доротеѣ и на свѣтлинити на другити старци, Свѣтина му опѣли гибелнити слѣдствія за народътъ отъ една таквазъ постѣпка и са отрече отъ намѣреніето си като съзвонилъ още да земе отъ горѣ си товарѣтъ на спасителното дѣло, което му са опѣдели отъ комисіята, да отиде да нагѣда христіанити отъ Ерипенската епархія съ която цѣль вече замина миналата сѣбота. (Б. Р.)

вять като разумяват че инакъ винаги ще ставатъ причина да купя заведението имъ въ успѣхътъ си.

Единъ Българинъ.

СЛИВЕНЪ 26 Юли. Като е настанало вече врѣмето да раздѣремъ дебелата завѣса, която ни е затулила съвѣстѣта на просвѣщеніето за толкова столѣтія, и направила нашити прадѣди, на и насъ самити непознати на свѣтътъ; като глѣдаме че народното чувство са появява въ насъ, като мъртво, което трѣбва да пълни съмъ единъ другиги, отъ което са огрѣва любовта ни, за да си помагаме въ пужити и да са старайми за благосъстояніето, просвѣщеніето и за другити сръдства, които сж пужити на народътъ ни; то въ сжщото време съзираме че нашитъ народъ отъ денъ на денъ додъ малко много въ съзнание, и умѣе да са възползува отъ духътъ на времето, щото въобще въ приказки нѣма да чуе челоуѣкъ други въпросъ, освенъ този: въпросъ за учение. И наистина нѣма по благороденъ и най интересенъ за насъ въпросъ, освенъ този, който има за цѣль да направи челоуѣка достоенъ за името което носи. Нашити тукъ младежи Г-не Редакторе, подбудени отъ ревностъ и чистъ патриотизмъ всячески ся стара тъ за общото добро. Едно отъ тѣхнити добри дѣла ясно доказва и потвърждава тѣхната ревностъ, и то е слѣдущето: на 21 юни въ едно отъ читалищнити събрания слѣдъ едно разисканіе са рѣши да са отворятъ нѣделни училища. Нѣкои отъ младежи бивши ученици, съ драга воля прѣвхъ и предъ събраніето явихъ какъ съкой нѣделенъ день ще жертвовать по нѣколко часа въ преподаване. Около стотина ученика ся набрахъ безъ разлика на възраст. Нѣкои сиромашки дѣца, които не ся можими да слѣдватъ въ рѣдовното училище глѣдаме, че всички съ голѣма рѣвностъ посѣщаватъ нѣделното, и тѣй ученицити сж раздѣлени на три отдѣленія, и споредъ сичити си са учатъ слѣдущити предмети: Букваръ, Краснописаніе и исчисление въ първото отдѣленіе, чисто прочитаніе, краснописаніе и исчисление, въ второто отдѣленіе, Числителница, Грамматика, Землеописаніе, Българска История, Законъ Божій и писмо въ третото отдѣленіе.

Немога изрази радостъта си, като глѣдамъ че ученицити на това св. Заведение полагатъ такава голѣма старание, щото въ едно малко време показяхъ твърдъ голѣмъ успѣхъ. Благодареното ни читалище позарява потрѣбнити книжки на онѣзи, които не сж въ състояніе да си купятъ. Мили български юноши! вѣй сте длъжни съ все сръдце да благодарите Преплагаго Бога за щото подбуди почитаеми членове на читалището ни, та съставихъ това свято заведение, и на тѣзи които съ голѣма ревностъ начинахъ да предаватъ нѣщо отъ небесната премъдростъ. Каква ли радостъ оѣщи сега сръдцето на нашето бѣдно юношество, като гледа тѣя жертвованія за доброто му? Но каква ли и жертвователи като гледатъ, че сж положили паметникъ който ще засвидѣтелствова, че не сж живѣли напразно, нъ за превъзходна похвала, която ще чувствовать не само въ животътъ си, но и послѣ; з щото и самити имъ кости ще са радватъ когато зачлѣуватъ потомцити имъ покрай гробовети имъ и думатъ: тукъ дѣжи единъ отъ онѣи, които сж ся трудни за нашето добро.

Не трѣбъ, Г-не Редакторе ораторско убѣждение, че нашитъ народъ само по единъ и този начинъ ще можи кѣлко годъ да ся удостои за славното си име. И тѣй, като са намирани подъ сѣнката на славиятъ ни владѣтель трѣбва еднодушно да вдигнемъ препоречътъ на науката въ това неразработено поле, което ся надѣва отъ насъ самити. Думата «трѣбва» нека е нещотѣка постоянно и неподвижно въ насъ както Божията правда.

Дѣвическото пѣдѣлно училище слѣдва по сѣщиятъ редъ. Благодарение на нѣкои отъ членове ти на женското дружество и на учителката, които полагатъ голѣми трудове и старанія. Дано на всякъдъ сж събудяхъ нашити младежи и послѣдуватъ по примѣрътъ на всички други, и само тогази ще са покажатъ истинни доброжелатели.

Единъ отъ Нѣдѣлнити Учители.

ТУДЧА, 26 Юли. Като бѣхъ отишълъ за търговскити си работи въ Силистра по Петровъденъ, ходихъ и на черковѣ за щото бѣше празникътъ на храмътъ него денъ, и останахъ твърдъ благодаренъ отъ черковиятъ обрядъ и служба, като глѣдахъ нѣколко наши народни свещеници въ службата съ архимандритътъ и св. дѣяконъ

Кирилла да служатъ съ голѣмъ благоговѣеностъ и достоѣніе, а пѣвцити да пѣятъ сладкогласно. Въ черковата не са събирани паростъ. Подиръ Евангеліето свещеннодѣяконъ Кирилъ берковски каза едно слово за животътъ на св. апостоли Петра и Павла и сравни тѣхнити подвиги съ подвигити на нашити равноапостоли Кирилла и Методія, които прѣдаохъ на сичкити Славяни евангелскѣтъ свѣтлина.

Подиръ отпущътъ чикаше всичкиятъ народъ да трѣгне съ свещеницити облечени за Българското училище, дѣто отиде мало и голѣмо, мѣжѣ и гослотики. Българи, Власи и Гагаузи за да присѣствуватъ на водосватѣтъ, който са извърши тамъ, и подиръ ко то Г-нъ С. Добролюбий приказва не само за сичкити сръдства, които сж пужити за успѣхътъ на граесити и селски училища въ оръжностъта, нъ и колко е необходимо да са състави и въ Силистра Читалище, Женско Дружество, и Нѣдѣлно училище. И наистина народътъ въ толкозъ въсхищение доде, щото въ два три дни са подписахъ до 70 лири и наа надѣжа още толкозъ да са събератъ отъ грацѣтъ и селата за читалището, и са надѣватъ че въ скоро врѣме ще доджъ въ съзнание погатаузени и повласени малко Българи. Българската разумна община направи още единъ дѣрзостъ за ползата на училищата. Тя зе съ кирия за шестъ години новосъздаемата съ вѣлководно знание царска градина, която е на едно високо мѣсто до брѣга на Дунава, сжщо и направенити тамо дунавски стулени бани и лѣдницата, и си нарѣди хората и днѣсъ всѣкъ день и всерки празникъ посѣщаватъ тѣзи градина доста Господа и Господжи отъ всичкити народности, а като станъ една българска свадба и подиръ обѣтъ стана тамъ хорото, то бѣше са събрала сичката Силистра тамо; и пѣмане мѣсто, дѣто казватъ, яйде да хвърлишь. Съ това искавъ да кажа, че ще са ползуватъ силистрѣнскити училища и отъ това прѣдирѣтіе. Тъ събориха черковнити одан, и ще ги правятъ отъ ново съ цѣль за приходъ на черковѣтъ отъ тѣзи магазини. Тѣ дѣйствуватъ твърдъ ревностно за общити си и черковни работи.

Съ една рѣчь, Г-не Редакторе, пиша ви това за да вииятъ читатели на вѣстникътъ ви, че силистрѣнскити българи граждани днѣсъ сж за похвала, и пѣимъ желаемъ д бри успѣхи, постоѣнство, търпение, миръ и любовь за доброто на тѣхнити мили члѣда, които са учатъ въ училищата и които са сдобиха сега съ добри и очитни учители, които посѣтихъ въ училището и видѣхъ программата и слушахъ прѣлаята на старобългарски и новобългарски языкъ, на френски и турски и отъ Г-на Добролюбова и отъ другія нѣговъ помощникъ, който е свършенъ на турскіятъ языкъ и си играе съ него, както казватъ, като го изучи въ Цариградъ.

Извинете, Г-не Редакторе, че малко са продължихъ, и имайте добрината да вѣсстите това въ честния вашъ листъ. Единъ пѣтникъ търговецъ.

—Пишятъ ни отъ Дунина: Отъ интересни новини сми кѣдъ, та за това нищо не ви пиша: само калугерскити новини избыловатъ, нъ песчитамъ за разумно да си хаби мѣстното съ тѣхъ дойше денътъ, въ когото ще имъ са опнати народътъ за безжѣностити и безаконіята имъ.

Жетвити обезсърчихъ земѣлѣцити и хранити са покачиха доста—търговията сми и поминътъ става отъ день на день по тяжкъ. Модиги са развиватъ и распространяватъ; а безпаричіето живияса въ хората. Това е страшно, щото става обща гаргена.

—Пишятъ ни съ Къзанлъкъ: Розовото масло, като бѣхъ изсѣхнали гюловити отъ студѣтъ зимъзъ, не щеше го бѣжи никакъ, нъ по причина на майскіятъ дѣжтецъ, който прихващаше често, пушна малко количество, нъ качество добро. Житото не толкозъ изобилино нъ качество прѣвъзходно. Дѣтнити сѣдѣи не станаха отъ послѣдната засуха. Дозята добри.

ПОЛИТИЧЕСКИ НОВИНИ.

— Французката Императрица, която измѣдва положеніето съ една голѣма твърдостъ, и безъ да храни мечтанія върху важностъта на приключеніята, изявила слѣдущето мѣніе върху войната: «Рѣшеніето на войната, казала тя чисто, е побѣдата и вѣстържествуваніето на французскити оръжія. Единъ миръ, който бы са

подписалъ слѣдъ едно побѣждение, бы былъ краятъ на Наполеоновата династія.»

— Четири батеріи бомбарди пристигнали въ Мецъ. Бомбардата е прѣдъ самата митрайльоза както митрайльозата е прѣдъ сичкити смъртоносни машини, които са я предшествовали. Прусити иматъ митрайльоти нъ тѣ нѣмагъ бомбарди. Щомъ притигнали въ Мецъ, тѣзи тайнегвенни и страшни бомбарди, на които искали да пазятъ трѣпната до послѣдніятъ часъ, са затворили на артилерійското училище и не е позволено никому да доближи до тѣхъ.

— Силити, които располага въ тѣзи минута генералисимътъ на Прусія са съставляватъ както слѣдва: Севѣрниятъ съюзъ. Войска която са бѣе: 550 хиляди души пешеходи, 53 000 конници, 1200 топа; войски рекрути, 187,000 души пешеходи, и 18,000 конници съ 234 топа; Ландверъ и гарнизонни войски: 203,000 души пешеходи и 10,000 души конници; сичкити тѣзи войски на Севѣрніятъ съюзъ, възлизатъ на 994,000 души съ 1680 топа натѣкмени и 193 000 коніе; Баварія. Войски въ война: 69,000 души съ 192 топа и 14,800 коніе; рекрути 25,000 души съ 2400 коніе; гарнизонни войски 22,000 души. Вюртембергъ. Войски въ война: 22,000 души съ 54 топа и 6200 коніе; рекрути 6500 души, гарнизонни войски 6000 души; Баденското княжество. Войски въ война: 16,000 души съ 54 топа; рекрути 4000 души; гарнизонни войски 9,600 души. Сичкити тѣзи войски събрани съставляватъ едно цѣло отъ 1,124,000 души.

— Извѣстватъ отъ Невъ-Йоркъ че хановріанци, които сж забѣгнали въ сѣдинени ги дѣржави искали да са звърнатъ въ Европа за да зематъ участіе въ войната противъ Прусія, и че помощи са събирали между тѣхнити партизани за да ги испратятъ.

— Свѣдѣніята, които престигатъ отъ военити австрійски кръгове не пзволяватъ вече да са съмнѣваме за въоръженіята на Австрія. Укрѣпленія ще ли да са предприематъ въ Краковія и Еперити унгарския градъ, койго лѣжи въ Карпатскити планини. Новинити които престигатъ отъ Черна-Гора обвиняватъ черногорскити бояри че са мѣчили да сѣятъ размиріето въ Далмація, и казватъ даже че Князьтъ Никола не былъ съвсѣмъ чуждъ на тѣзи интриги.

Тѣзи свѣдѣнія за въоръженіята на Австрія са потвърждаватъ и отъ послѣдни новини отъ Пеща, които извѣстватъ че Унгарія правяла голѣми военни приуготовленія. Не само контътъ Андраси, прѣдсѣдатель на сѣвѣтътъ, говорий въ този смислъ предъ камарити, нъ Г. Деакъ, който има едно толкозъ голѣмо вліяніе, произнесълъ, въ едно общо събрание, едно слово, което имало за цѣль да докаже че Унгарія трѣба да са положи на една страшна военна нога. Г. Деакъ както и контъ Андраси говорили за Франція съ думи дълбоко симпатически.

— «Новиятъ свободенъ печатъ» вѣрва да знае че една дѣятелна кореспонденція са прѣслѣждала въ тѣзи минута между неутралнити сили за едно случайно дипломатическо посрѣдствуваніе. Касаело са за една съвокупна постѣпка на Англія Австрія, Руссія и Италія. Тѣ чикали сега единъ рѣшителенъ бой за да прѣдставятъ проекти за посрѣдствуваніе на воюющити сили.

— Мачини са хваналъ въ Палермо и при-

несълъ въ Гаегъ.

Пишатъ на Вандереръ отъ С-Петербургъ: Бронията флота въ Кронстатъ, която са готвяше да начене обыкновенни си лѣтни упражненія, си усѣти задлъженна да са въздржи този пътъ; тя са нагльда отъ царьтъ, слѣдъ което една голѣма частъ отъ корабити прѣхъ заповѣдъ да отиджтъ да наблюдаватъ Балтійското море, подъ управленіето на Бутакова, единъ отъ най способни руски адмиралн, флотата вече излезе отъ военното пристанище въ Кронстадъ. Министрътъ на войната, Г. Милутенъ, който, въ тѣзи минути, е съсрѣдоточилъ въ рѣшѣтъ си най голѣмата частъ отъ властѣта на правителството, работи съ сичката си неуморна енергія, която е позната въ него, подпомогнатъ отъ едно множество особни комисіи. Привидимостити че въ Истокъ са приготвева нѣщо са по вече и по вече забѣлжватъ; главниятъ управитель на Одесса, Г. Коцебу, който са сѣга въ числото на високи руски дипломати и, въ отношеніе съ Румѣнія, може да са сравни съ генерала Игнатіевъ са намира въ извѣрѣдно движеніе и даже прѣдприе трудното ижтешествіе до Букурещъ за да са разговри лично съ князьтъ Карола. Прѣди да тръгне, той заповѣдалъ още щото лѣтніятъ станъ при Одесса да са дигне и войскити които сѣ съсрѣдоточени тамъ да стоятъ готови за други назначенія.

— Англійската царица тръгнала за Балморалъ.

— Два пруски вапора натоварени съ дървено масло са хванали отъ два французски топонѣсни корабн въ грѣкїятъ Архипелагъ и отвели въ Сира.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕНЕШИ

Отъ театрътъ на войната.

ПАРИЖЪ 16 Августа. — Улани са видѣли вчера въ Комерци като са отправили къмъ Багъ; никоя друга повинна за войната не са прѣв тукъ. Туль, Бичъ и Фалзбургъ продължаватъ да са занимаватъ отъ Французити.

ПАРИЖЪ 16. — Официално: слѣдующата депеша са прѣв отъ подъ-прѣфектътъ на Вердунъ датувана отъ вторникъ 6 часътъ 10 минути сутриньта: — Никаква повинна отъ Мецъ; вчера цѣль денъ топлѣтъ са чуваше между Мецъ и Вердунъ; ижтинци пристигнали приказватъ че единъ голѣмъ бой са начепалъ отъ сутриньта; говори са че Прусити изгубили повече отъ 40,000 души въ битката отъ 14, вчера ичаше единъ бой начепалъ на крайтъ на мѣсто окръжїе 22 километра отъ Мецъ; въ тѣзи точка неприятели са видѣ като са отбѣглюваше къмъ Югъ. (Нѣд даваме тѣзи новини подъ прѣдпазаніе. Хавазъ)

ПАРИЖЪ 16. — Въ законодателното тѣло, контъ Паликао, като отговорише на едно запитваніе, каза че Прусити са отказали да прекѣснатъ линїята на тѣглеванїето на французската войска за да възбранитъ съединенїето на нашии войски, и приложи че телеграмн, които проистичатъ отъ ордіята на жапаниити нѣ не официални, казватъ че Прусити ударили пакъ къмъ Комерци слѣдъ три ил четири сбиванїя съ нашии войски; прочее, Прусити прѣтърпѣли едно побѣжденіе. Контъ Паликао сѣгне обяви че една нова войска, на която управленїето ще са повѣри на маршалътъ Базена, самїятъ главенъ командантинъ, е сега приготвена за да подкрѣпи войската на Рениъ. Контъ Кейсерлингъ, пруски министръ при Високата Порта обнародва слѣдующити двѣ депешн изъ мѣстнити вѣстнїи.

Царьтъ къмъ царицата: Вчера, 14 августа, побѣдопосна битка при Мецъ. 1-та и 7-та ордіи зехъ участіе въ битката, отивалъ незабавно на бойното поле. Гуліелмъ.

БЕРЛИНЪ 16. — Официална депеша. Голѣмїятъ главенъ квартирътъ Ерни. На 14 августа, къмъ четири часътъ слѣдъ пладня, нашата прѣдпа войска, като са намираше прѣдъ Мецъ, вѣрваше

да отличява трѣгванїето на неприятелискити ордіи, които стоятъ още настанени подъ стѣнити на крѣпостѣта. Бѣлъ да са бави, бригадата Голцъ нападна задпята войска на ордіити Даскаент, до сега Базенъ и вжкна този послѣдїятъ въ единъ бой толкозъ силень щото неприятелиската ордіи и една частъ отъ ордіята Фросарл са принжидихъ да покажятъ челото си за да го удържатъ. Генералътъ Глумеръ докара завчасъ втората си бригада Остенсакентъ. Слѣдъ малко, отбѣленїята Кемеке и Вранжелъ са павсїихъ и отбѣснахъ най послѣ неприятели по сичкити точки дору задъ крѣпостити. При туй, ордіята Адмиралъ са помжчи да нападне съ флангътъ си първата ордіи отъ войската ни, нѣ та са нападна отъ резервата, които напредуваха сато тукъ тамъ бурѣтъ подъ генералътъ Мантьофелъ.

Неприятели са отбѣсна енергически въ крѣпостѣта сжщо и отъ туй крило, и единъ видъ купуръ (?) са зе. Н шити войски напредуваха до Бѣлъ-Кроа и Ерни близо до скоро направенити крѣпости. Сутриньта, царьтъ лично направи едно наблюденіе на бойното поле и посѣти прѣдпани постове, които бѣха останали на ижрицата за да помогнатъ да са принесжтъ французскити и пруски ранени. Отъ гжети населени облаци заключаваше за трѣгванїето на главната войска на неприятели.

ЕРНИ 15. — Пруски новини: Вчера слѣдъ пладня, 1-та и 7-та ордіи силно нападнахъ тѣзи частъ отъ французската войска, която стоеше още вѣнъ отъ Мецъ; слѣдъ единъ крѣвопролитень бой, Французити са отхвърлихъ въ градътъ; отбѣнаватъ на 4000 души Французскити загуби. Днесъ едно голѣмо наблюденіе са направи отъ царьтъ лично, ко то стоя нѣколко часа по между дѣта отпрѣдни постове безъ неприятели да са опита да направи нѣкаво заявленїе; туй, което доказва неговото убезсърчванїе.

Мюндолсхенмъ, при-Стразбургъ 16. — Пруска официална повинна: Гарнизонътъ на Стразбургъ направи днесъ слѣдъ пладнъ едно спущанїе къмъ Оствалдъ; нѣ той са отбѣсна съ загуба отъ много души, и три тона.

ПАРИЖЪ 17. — Голѣма казва че важни депешн пристигнали вчера на министерството на войната; нѣ че маршалътъ Базенъ поржчалъ да са държатъ тайно. Тѣзи депешн биле отъ естество да даджтъ голѣми надѣжн. Слухъ са прѣска че князьтъ Фредерикъ Каролъ понескалъ едно примирїе отъ дванадесѣтъ часа за да зарови убитити, нѣ че маршалътъ Базенъ са отказалъ. Обявватъ че депешата отъ Вердунъ (депеша отъ подъ прѣфектътъ) не е точна и че злѣ са разумѣла.

ПАРИЖЪ 17. — Едно извѣстіе отъ министерството на войната заливено тѣзи сутра позидовити и датувано отъ вчера 11 часътъ вечерта, казва че министрътъ на войната прѣвтъ повинни отъ войската, която продължавала да извършва начертаното си движенїе слѣдъ единъ силтеленъ бой въ не вѣя вечеръ; че двѣ неприятелискити отбѣленїя, които са помжчили вчера да л обезкожатъ въ вѣрвежѣтъ и, са отбѣнени и че императорътъ пристигналъ вечерта въ станътъ на Шалонъ.

ПАРИЖЪ 17. — Официално. Мецъ. 17. — Сериозно сраженїе вчера при Гравелотъ: нѣ побѣдихме; нѣ нашии загуби сж голѣми.

ПАРИЖЪ. — Въ Законодателното Тѣло, Г. Гамбетта понеска приж ители мѣрки противъ чужденцити послѣдствїе на сбиванїето въ Вилметъ. Контъ Паликао каза че виновити са привели да са сжчатъ предъ воененъ сѣвѣтъ; относительно за повинни отъ войската, министрътъ каза «нѣд направили едина малка сполука: неприятели нападнали Фалзбургъ и изгубили 1300 души.» нѣ той помоли камарата да отложи вѣпросътъ до прѣманїето на важни новини. Г. Тьеръ изрази надѣждата че Парижъ ще противополжи, ако този случай са покажи, на неприятели едно непобѣдимно съпротивленїе като казва че за това трѣба да са направи пусто около неприятели и да са настанни изобилїето въ Парижъ като са позволи на жителити отъ вѣнъ да приближжтъ въ столицата съ сичкити си произведенїя. Това исканїе са одобри отъ сичкити. Г. Дувернїа отговори: «вѣприсѣтъ на провинїити е постоянїятъ прѣлѣгнати прѣзидианїята на Правителството, и нѣд сме съвършено въ мѣрки да усигоримъ това приготванїе на храната особно чрезъ срѣдството предложено отъ Г. Тьера.» Камарата рѣши да са събере јутрѣ.

ПАРИЖЪ 18. — Официално: Една депеша отъ

маршалъ Базена датувана отъ срѣда 4 часътъ вечерта казва: «Вчера цѣль денъ правихъ бой между Дукуръ и Тіонвилъ: неприятели са отбѣсна: нѣй прѣвнїихми пощѣта на завоеванити положенїя: спирамъ нѣколко часа движенїето си за да допѣния принасити си: нѣй имахме насрѣща си князьтъ Фредерикъ Карола и генералътъ Степимеца.»

ПАРИЖЪ 18. — Официално: чрезъ декретъ съ дата отъ 17, генералътъ Трошио са опрѣдѣли управитель на Парижъ и главенъ командантинъ на сичкити сили натоварени съ защитата на столицата. Една депеша отъ маршала Базена датувана отъ главнїятъ квартиръ 16 августа казва: «Тѣзи сутра войската на князьтъ Фредерикъ Карола отпави едно твърдъ силно нападанїе върху дѣсницата на нашето положенїе. Конническото отбѣленїе на генерала Фортонъ и 2-та ордіи подъ генерала Фросарда, силно упорствуваха ордіити, които са наредѣни на лѣсната и лѣвата страна на Резонвилъ додоха единъ подиръ други да участвуватъ въ сраженїето, което трая до дѣто са мръкна, неприятели който разви огромни сили, са помжчи много ижти наредъ да нападне, нѣ той са се отбѣсна; по вечера една ордіи са опита да пасили нашата лѣвица; нѣй на сѣкадъ удържжамн положенїето си и наложихме на неприятели огромни загуби: нашии сж сжщо сериозни. Генералътъ Батай са парани; въ нѣй голѣмата сила на сраженїето единъ полкъ улани наладна стрѣмительнъ офицерското тѣло, Маршалъ; двадесѣтъ души отъ ескортата са положила въ сѣстоїїз да не можатъ да са сбїятъ, и командантинътъ са уби. На 8 часътъ вечерта неприятели бѣше изгопепъ по сичката линїя, цифрата на неприятелискити войски, които подѣржжяха този бой, са уцѣнава на 120,000 души.

ПАРИЖЪ 18. — Въ законодателното Тѣло, контъ Поликао забѣлжчи че Генералъ Трошио са е опрѣдѣлилъ като управитель на Парижъ и разясни че трѣбаше да са избере единъ енергически и дѣятеленъ човѣкъ за защитата на столицата, и че тѣзи е причината на неговото опрѣдѣленїе и нѣма други.

Огносително за театрътъ на войната, той приложи че новинити сж добри; Прусити претърпѣли таквиъ загуби щото сж прижидили да искатъ едно примирїе за да заровятъ убитити си; отъ тогава, Прусити сж спрѣли въ вѣрвежѣтъ си на напредъ къмъ Баръ-мо-Дукъ и вѣрно е че цѣлата ордіи на сирасирити на Бизмарка е истрепанна (ржкоплѣсканїя). Министрътъ на войната, забѣлжва още че едно малко сонванїе станало при Шлестадъ и забѣлжва най послѣ че една пруска депеша пристигнала презъ Белгїя, която спомевувала просто за боятъ, нѣ никакъ за побѣда, отъ гдѣто може да са заключи че Прусити сж претърпѣли едно дѣйствително побѣжденїе.

ПАРИЖЪ 19. — Официално: Една депеша отъ главнїятъ квартиръ, датувана отъ 17 вечерта дава слѣдующити подробности върху сраженїето отъ 16: ордіята на генерала Адмиралъ съставляваше дѣсното крило, единъ полкъ отъ 73-та линїйна ордіи разбн единъ полкъ пруски улани и му зе една знамя. Много нападанїя блистателни станахъ презъ денътъ; генералътъ Льогранъ са уби; прускити генерали Дерингъ и Воделъ са убихъ и генералити Грютеръ и вонъ Рочъ наранихъ. Увѣрватъ че прускїятъ князь Албертъ който, е главнїятъ управитель на пруската конница са убитъ. По вечера, нѣй бѣхме господа на положенїята, които неприятели занимаваше прѣди боятъ. На другїятъ денъ 17 станахъ нѣкоп битки при Гравелотъ съ задпята войска. Приблизителната цифра на неприятелискити сили, които са бїаха противъ насъ бѣше 150,000 души.

(Цариградъ, 11 Августъ 1870.)

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКИ ДЕПЕШИ

Отъ театърътъ на войната.

ПАРИЖЪ 20.— Официалниятъ вѣстникъ отъ тѣзи сутра не говори нищо за войната. Вчера вечеръ слухъ са прѣскаше тука че единъ бой былъ близо да стане между царскіятъ пруски князь и марешала Макъ-Махона.

ПАРИЖЪ 21.— Официалниятъ вѣстникъ обнародва единъ декретъ, който са отнася на заемътъ за разносити на войната, на който количеството ще бѣде 750 милиона франга, цѣната на издаваніето ще бѣде 60 70 фр. подписваніето ще начене въ вторникъ и ще са склучи щомъ заемътъ са покріе. Истиятъ вѣстникъ обнародва слѣдующата официална депеша отъ станътъ на Шалонъ вчера вечерта: императорътъ посѣти на конь нѣколко отъ ординти: на сѣкадѣ войскити го заобиколахъ като му искаха да тръгнатъ на напредъ.

БЕРЛИНЪ 19.— Слѣдующиятъ телеграмъ са пріѣ отъ царятъ Гуліелма: Бивуакъ, при Резонвилъ, 18 августа 9 часътъ вечерта: французската войска, въ едно силно положеніе, на Западъ отъ Мецъ, са нападнали отъ войскити подъ негово управленіе и са побѣди слѣдъ единъ бо: отъ деветъ часа; съобщеніата ѝ съ Парижъ са прѣкъснати; тя са отхвърли въ Мецъ.

ПАРИЖЪ 20.— Въ законодателното тѣло, контъ Паликадъ извѣсти че Пруссити распрѣснали слухъ че спечелили на 18 голѣми побѣди надъ французскити войски, додѣто напротивъ нашии депеши доказватъ че три ординъ отъ пруската войска, които бѣха нападнали марешала Базена, са отхвърли въ пѣрищата на Ионптъ и че нашии разгѣдачи спечелили други малки побѣди при Баръ-льо-Дукъ; че комитетътъ за защитата на Парижъ работи дѣятелно; че правителството не храни ни най малкото страхуваніе и че слѣдъ малко сичко ще бѣде въ най добро положеніе.

ФЛОРЕНЦІЯ 20.— Въ камарата на депутатити, министърътъ на външнити работи защищава септемврийскіятъ сговоръ и опровергава мнимити обявленія на Пруссія, които сѣ противни на интересити и желаніята на Италія. Министърътъ обявлява че предъ сегашнити сплитанія Италія е пріѣла неутралностъ, нѣ тя си е запазила свободата си за дѣйствиѣ и като е усигорила дѣйствителността на своити прѣдвидливи мѣрки, залѣга съгласно съ другити сили за да скрати войната и да запази равновѣсіето. Размѣненіето на идеи съ Австрія произведе потвърденіето на една взаимна неутралностъ; правителството сговори още съ Англія едно взаимно задѣженіе да не нализа отъ неутралността безъ прѣдварителното

размѣненіе на разясненія съ другити неутрални сили, и Руссія са съгласи на това задѣженіе.

БЕРЛИНЪ 21. Официална депеша пріѣта отъ Студгардъ. Фалсбургъ са договори и прѣдаде въ сѣббота на Вюртембергскити войски

ПОНТЪ-а-МУСОНЪ 21.— Французити пѣлници пристигатъ тука непрѣстанно; вчера доведохъ 2000 солдати и 36 офицери, и днесъ 54 офицери, между които генералъ Ромбсена. Французскити загуби въ битката при Курсели, на 14 въ Вьовилъ на 16 въ Гравелотъ на 18 възлизатъ отъ 12 до 15 хиляди убити. Французскити загуби въ тѣзи три сраженія съ убитити, раненити, пѣлници са отнѣватъ на 50,000 души. Въ сраженіето на Гравелотъ, нѣй уловихме око-ло 4000 пѣлници.

БЕРЛИНЪ 21.— Официално. За битката въ Резонвилъ, нѣмаме до сега никакви подробности. Французската войска са отгѣглила презъ нощта на 18-ий сръщу 19 сичката въ крѣпостити на Мецъ. Въ сраженіето на 18-ий, нашии загуби били голѣми; слѣдъ битката, желѣзніятъ пѣтъ отъ Мецъ до Тіонфилъ са занималъ отъ дванадесатата пруска ордія.

ПАРИЖЪ 22.— Официалниятъ вѣстникъ казва че правителството като не пріѣло депеши отъ войската на Рейнъ, по причина на прекѣсваніето на телеграфическити съобщенія, има мѣсто да ся мисли че планътъ на Марешала Базена не са е още изпълнилъ, нѣ че героическото поведеніе въ различни боеве, на нашии солдати предъ непріятельтъ, който е много по горенъ въ число дава надѣжда за сполуката на по подирнити операции. Непріятелски отпѣрдити войски са явили въ Сентъ Дизіеръ. Князь Наполеонъ пристигналъ вчера въ Флоренція.

— Французската флота въ балтійското море, управлявана отъ адмирала Буе — Вилломезъ наченала операциити си. Важнити пристанища на Кенигсбергъ и Данцигъ са обсадили. Единъ пруски мониторъ са потопилъ отъ фрегатата Сетиллантъ.

— Прочитани въ Монахъ: Румѣнскіятъ князь писа на Великіятъ Визиръ едно писмо, въ което като са основава на важнити причини които вече по-напредъ бѣше изложилъ, той моли Портата да не постоиствува върху унищоженіето на парити, които са насѣкохъ съ образътъ на князьтъ и на които той са задѣжва да не умножава распрѣснатото количество, ако не са споразумѣе върху печатътъ, който трѣба да са пріѣме. Върва са се Портата ще отстъпи на това исканіе, и ще са надоволи отъ увѣреніята на князьтъ Карола за да остави работата въ статукото.